fotbal

POSTSCRIPTUM LA ETAPA A XII-A A DIVIZIEI A

O STRÎNGERE DE MÎNĂ SEMNIFICATIVĂ

...Sîntem la cîteva minute după fluierul final. Jucătorii de-abia au avut timp să intre la vestiare. În cabina mureşenilor larmă. O larmă veselă, clipe de destindere după o înverşunată dispută pe gazon. Dincolo — linişte. Dar nu acea linişte posomorită, plină de bombăneli. Totuşi, o nemulţumire plutea în aerul cabinei : **„Ce să facem ? Am jucat cît am putut de bine, am tras şi la poartă, am avut şi ocazii, şi o bară, dar mingea a ocolit poarta lui Nagel“**, păreau să spună braşovenii.

Şi aveau dreptate. După cum aveau dreptate să fie mulţumiţi şi mureşenii : încheiaseră cu bine o partidă în care rezultatul a stat multă vreme pe muchie de cuţit. Györfi... spintecase de cîteva ori apărarea formaţiei lui Bone, după cum în alte momente fusese oprit pe nedrept, pentru ofsaid, de tuşierul M. Cîţu ; Anghel fusese şi el mereu pe fază ; la mijlocul terenului, Pescaru — Cadar — Balint, acţionaseră aproape fără greşeală... În plus, apărarea se dovedise aproape de netrecut. Doar Mureşan, recunoscut prin capacitatea sa de a specula cele mai mici momente de neatenţie ale adversarilor, a reuşit să găsească un locşor prin care şutul său, expediat dintr-un unghi „imposibil“, să-l păcălească pe Adamache.

Dar calitatea jocului a stat şi în capacitatea ambelor echipe de a-i înlocui cu succes pe absenţi (Alecu şi Orza au făcut să nu se simtă lipsa lui Olteanu şi Bölöni, ceea ce înseamnă nişte merite în plus pentru antrenorii Bone şi Proca), şi în posibilitatea de a transpune pe dreptunghiul verde o serie de acţiuni bine concepute, în care mingea a mers curgător. Terenul desfundat a mărit gradul de dificultate al execuţiilor, ceea ce trebuie, de asemenea, adăugat la efortul şi reuşitele celor 22.

În final, cei doi antrenori şi-au strîns mîna. O strîngere de mînă care a avut, parcă, semnificaţii în plus : un fel de mulţumire reciprocă pentru calitatea fotbalului, pentru îndîrjita dispută oferită de cele două team-uri.

Mircea TUDORAN

JOCUL OFENSIV DĂ ROADE

Desigur că rezultatul consemnat la sfîrşitul partidei „U“ Cluj — C.S.M. Reşiţa a surprins, deoarece oaspeţii nu reuşiseră în această toamnă să cîştige puncte pe terenuri din alte oraşe. Dar, iată că reşiţenii au obţinut **primul lor punct în deplasare** şi n-a lipsit mult să le cucerească pe ambele.

Duminică, la Cluj, reşiţenii au abordat jocul de la egal la egal cu mai experimentaţii lor adversari, anulînd chiar din start avantajul terenului deţinut de studenţi. Elevii lui Reinhardt au aplicat întocmai indicaţiile primite înaintea partidei şi anume **de a acţiona ofensiv, pe spaţii cît mai largi şi de a nu renunţa nici un moment la lupta pentru recuperarea balonului.** Cu toate că C.S.M.-ul a prezentat o linie de apărare improvizată (cu Atodiresei fundaş dreapta), aceasta a funcţionat cu precizie, destrămînd atacurile adverse şi, apoi, declanşînd acţiuni ofensive spre poarta Clujului. Punctul forte al reşiţenilor s-a dovedit a fi linia mediană. Atît Beldeanu cît şi Puşcaş au acoperit o mare zonă, participînd, atunci cînd s-a ivit necesitatea, la acţiuni de apărare şi înaintare. Uneori, pe aceeaşi linie cu ei a activat şi Neagu, dar acesta apărea alături de Szilaghi, Nestorovici şi Florea în momentul în care declanşau ofensiva. Eforturile lor n-au fost încununate de succes, prin înscrierea unor goluri, cu toate că situaţii favorabile au existat pe parcursul întîlnirii. Carenţele care s-au manifestat cu pregnanţă în finalizare nu pot fi puse doar pe seama stării deplorabile a terenului. Ele au fost, mai curînd, urmarea repertoriului sărac de procedee tehnice al unora dintre componenţii liniei de înaintare a reşiţenilor. O dată cu îmbogăţirea lui, succesele mai mari nu vor întîrzia să apară.

P. VINTILĂ

ATAC SLAB CONTRA PRESING...

Cu toate că Rapid manifestă o revenire certă (de şase etape n-a mai pierdut nici un joc, în acest interval acumulînd 9 din cele 11 puncte pe care le are), **atacul feroviarilor este departe de a da satisfacţie.** Motivele de nemulţumire privind jocul în atac al echipei din Giuleşti rezidă nu numai în cifra totală a golurilor sale de pînă acum, 9 (dintre care 4 într-un singur meci, cu Jiul, iar două marcate de Boc !), ci şi în aplice o originală idee de joc : **presingul neîncetat pe tot terenul,** care — poate — a constituit însăşi „cheia“ anihilării superiorităţii tehnice de ansamblu a echipei adverse. Sub acest aspect, au fost tipice cursele de urmărire pe care Mircea Sandu le făcea după Boc, ori de cîte ori acesta venea în careul studenţilor, la cornere sau la loviturile libere. O singură dată a greşit atacantul central : la golul primit, cînd — deşi a venit după Boc, în careu — l-a scăpat de sub ochi tocmai în momentul executării loviturii libere.

În încheiere, o sugestie pentru studenţi, un subiect de reflecţie : dacă anul trecut, C.F.R. Cluj se salva cu 7 puncte la încheierea turului, nu e oare mai bună situaţia studenţilor bucureşteni care au 7 puncte după 12 etape ?

Prea a fost frumos cuplajul de duminică, pentru a nu fi tentaţi să oferim celei de-a patra echipe bucureştene acest subiect de meditaţie...

Radu URZICEANU

FARUL ŞI-A PIERDUT TIMONA ?...

...22 octombrie, etapa a VIII-a. Farul cîştigă la Ploieşti şi devine lider, în pofida golaverajului său negativ. „Marşul triumfal de toamnă“ pare asigurat, deoarece în următoarea etapă constănţenii joacă acasă, cu Rapid. Dar echipa lui Haşoti pierde, în acea sîmbătă de 4 noiembrie. Şi de atunci începe o decădere, la fel de neaşteptată ca şi ascensiunea. De la meciul cu Petrolul au trecut încă patru etape, dar Farul n-a reuşit decît un punct. Un punct din opt posibile ! Cauza ?... Cauzele ?...

...Duminica aceasta, înaintea meciului cu U.T.A. Haşoti, antrenor realist, mărturisea abătut : **„Echipa n-a rezistat şocului moral după înfrîngerea de acasă cu Rapid. După Ploieşti a urmat a perioadă de întrerupere, deci nu putea fi vorba de oboseală. Numai moral se explică“.**

Începe meciul cu U.T.A. Farul joacă reţinut, obsedată de ultimele trei etape. Atacanţii ştiu că alcătuiesc una din cele mai ineficace linii din campionat şi execută numai „şuturi-alibi“, trăgînd la poartă parcă pentru a nu-i acuza cineva că nu o fac. Iar apărătorii, conştienţi de neputinţa ofensivei, joacă şovăielnic, crispaţi. Într-un cuvînt, Farul e ca un vas fără timonă, care se leagănă prea mult pe valurile întîmplării. Duminică, la pauză, cînd constănţenii conduceau cu 1—0 (înscrisese Bălosu, un fundaş !), Haşoti avea să spună : **„Ar mai trebui un gol pentru ca echipa să iasă din starea asta de neîncredere în sine“.** Dar Farul n-a înscris acel gol moral. Farul a primit un gol...

La ora actuală, este limpede pentru foarte mulţi care au văzut echipa, că Farul, azi formaţie de locul 10, plăteşte — paradoxal — un tribut greu acelei frumoase zile de 22 octombrie cînd a devenit lider. Probabil că team-ul din Constanţa ar trebui să uite că a fost cîndva acolo sus şi să se mobilizeze pentru o evadare din mediocritatea în care se află. Dar pentru ca acest lucru să se întîmple e nevoie, în primul rînd, ca atacanţii să se regăsească, iar susporterii să nu părăsească echipa, acum, în clipe de cumpănă.

Mircea M. IONESCU

Imagine din remiza de la Constanţa. Tufan încearcă un şut la poarta arădeană fără a vedea, parcă, blocajul U.T.A.-ei format din nu mai puţin de patru oameni (Petescu, Pojoni, Pîrvu şi Popovici). *Cam aşa au încercat, mai mereu, atacanţii Farului poarta adversă...*

Foto : Virgil ONESA

SECRETUL LUI OANĂ

Ne spunea **Ilie Oană**, zîmbind cu subînţeles, după meciul de la Craiova : **„Studenţii au o echipă mai bună decît a noastră, dar nu ne-au putut învinge, aşa cum, probabil, n-o să ne mai învingă nimeni în meciurile noastre din deplasare“.** Întrebarea noastră a ţîşnit spontan în faţa acestei profeţii spectaculoase. „Cum argumentaţi această afirmaţie ?“ Şi interogaţia aceasta avea şi o tentă pur profesională, pentru că şi noi simţisem mai de mult că Petrolul este capabilă de o anume invulnerabilitate în meciurile din deplasare (vezi 0—0 la Reşiţa, 1—0, la Cluj în faţa C.F.R.-ului). Dar Ilie Oană **s-a oprit. A adăugat doar, din galanterie : „La sfîrşitul campionatului, o să vă spun secretul nostru !“**

Şi totuşi, unde se află cheia imunităţii Petrolului pe terenuri străine ? Poate că antrenorul echipei deţine nişte **„secrete de fabricaţie“**, unele date care ne scapă, vizînd construcţia unui sistem de joc, altminteri clar ca lumina zilei. Să încercăm să-l explicăm... Desigur, Petrolul joacă pragmatic, pentru rezultat, adoptînd în deplasare un „beton“ ce poate fi defalcat în următoarele componente : un libero, prin rotaţie, în spatele tuturor (Tudorie sau Ciupitu), Cringaşu integrat pe linia fundaşilor, Dincuţă, libero în faţa lor, Cozarek şi Angelescu constituiţi într-o mică reţea cu funcţie dublă (destructivă în fazele de apărare, constructivă în cele de atac). În avangardă, doar Oprişan şi Ion Constantin, jucători capabili să ducă la bun sfîrşit un contraatac. Iar tot acest ansamblu funcţionează ca un ceasornic.

Desigur, marea şansă a Petrolului, sau marele său merit, este că toţi jucătorii au calităţi care le permit integrarea în acest sistem de joc. O concepţie realistă, răsplătită cu puncte preţioase !

Ion CUPEN

CEVA NU E ÎN REGULĂ...

Fără îndoială, F. C. ARGEŞ nu se află în cea mai bună formă sportivă. Şi asta nu de acum, ci de cîteva săptămîni, dacă nu de la începutul sezonului. Un reviriment oarecare s-a produs duminică în jocul alb-violeţilor cînd doar ratările, marile ratări ale lui Cassal, Troi şi Roşu i-au împiedicat să cîştige la o diferenţă mai mare meciul cu Jiul. Dar potenţialul lui F. C. Argeş e încă departe de posibilităţile componenţilor săi. Ştim, fenomenul are explicaţia sa : participarea pe două fronturi — C.C.E. şi campionat — cere multe eforturi. Ceea ce ni se pare mai delicat la F. C. Argeş este **o scădere a potenţialului psihic.** De cîtva timp, echipa e bîntuită şi de foarte multe indisponibilităţi. În prezent, Pigulea, Olteanu şi Dobrin acuză întinderi musculare. Totuşi, în cazul lui Olteanu şi, mai ales, Dobrin, planează o oarecare nesiguranţă şi neîncredere în privinţa gravităţii accidentelor. Însăşi comportarea lui Dobrin a dus la această stare de spirit. De ce ? Pentru că el a lăsat echipa baltă şi a venit duminică dimineaţă la club să anunţe că are întîndere. Antrenorul principal nu ştia însă nimic de el. **Cînd a făcut Dobrin întinderea respectivă ?** Nu cumva e vorba de altceva ? Din cîte ne-am dat seama, starea de spirit şi mai ales atmosfera de colegialitate e în suferinţă la F. C. Argeş.

JIUL a fost aşteptat la Piteşti cu interes, dar şi cu teamă. Gazdelor le era frică de o replică dîrză. Dar Jiul s-a dovedit aceeaşi echipă blîndă pe terenurile din afara perimetrului Petroşanilor. Apărarea a depus eforturi să „rupă“ acţiunile adverse, şi doar atît. Al. Naghi şi Bibardi s-au zbătut şi ei, dar n-au sprijinit cum trebuia atacul, după cum atacanţii — în deosebi Roznai — n-au reuşit să constituie un pericol pentru poarta lui Stan. **În prima repriză, Jiul n-a tras niciodată la poartă !** După pauză, au şutat Roznai (afară), fundaşul Onuţan (afară) şi Szabados (singurul şut pe spaţiul porţii). Doar atît. Bilanţ total nesatisfăcător, cu care nici o echipă nu-şi poate face iluzii.

Constantin ALEXE

GOLUL ETAPEI

Iată golul victoriei lui Dinamo înscris de Dumitrache, cu capul, în min. 56. Centrul atacant dinamovist a reluat cu subtilitate în plasă mingea centrată de fundaşul Deleanu.

După un schimb de pase la mijlocul terenului, mingea a ajuns la Nunweiller VI care l-a văzut demarcat, avansînd în atac, pe partea stîngă a terenului, pe fundaşul Deleanu. A urmat o pasă precisă la semi-distanţă pe diagonală, la întîlnire, interceptată de Deleanu. Acesta a înaintat cu mingea la picior şi l-a depăşit mai întîi pe Sătmăreanu, aflat în imediata apropiere a liniei care marchează centrul terenului. În continuare, dinamovistul a fost talonat de Vlad, venit în sprijinul apărării. După o cursă corp la corp de aproximativ 40 de metri între Deleanu şi Vlad, primul, cu preţul unui suprem efort, a reuşit să se desprindă de adversarul său. După ce l-a depăşit în forţă, a centrat puternic, din imediata apropiere a liniei de fund. Sesizînd perfect momentul, Dumitrache a ţîşnit de lîngă Negrea şi a şters mingea cu fruntea, trimiţînd-o în colţul opus, prin spatele lui Iordache.

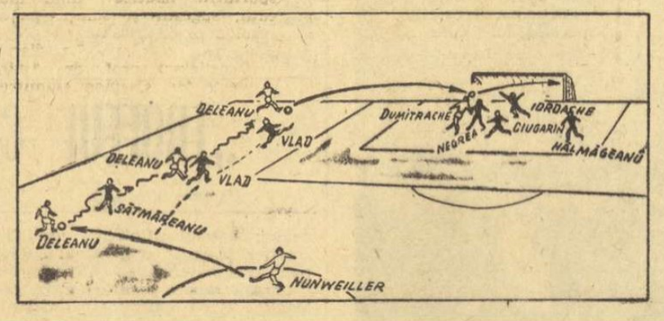

DINAMO ŞI STEAUA ONOREAZĂ

(Urmare din pag. 1)

la ultima fibră muşchiulară şi fără nici o reţinere psihică FĂRĂ SĂ FI UZAT DE MIJLOACE ANTIFOTBAL SAU ANTIREGULAMENT. Ne-am bucurat pentru fotbal, ne-am bucurat pentru prestigiul celor două rivale, ne-am bucurat şi... pentru arbitrul Aurel Bentu — acest valoros „cavaler al fluierului“ care nu a reuşit nici un Dinamo—Steaua ca cel de duminică seara. Spectacolul a cîştigat deplin din puritatea spiritului care a animat echipele din Şoseaua Ştefan cel Mare şi pe cea din Ghencea. Nocturna a adăugat jocul său fermecător, de umbre şi lumini, scenei derbyului. **Totul a concurat pentru ca el să nu se plaseze cu nimic mai prejos de acele faimoase partide de tradiţie de la Belgrad sau Liverpool, de la Budapesta sau Milano şi subscriem, pentru o comparaţie directă pe micul ecran, într-o seară de iarnă, între fazele lui fierbinţi şi cele înregistrate de peliculă în oricare dintre marile jocuri ale altor campionate europene citate sau nu mai sus.**

Derbyul a cîştigat în varietate şi atracţie prin aceea că formaţiile care au ajuns la 49 de partide directe în Divizia A, ne-au prezentat maniere diferite de a încerca obţinerea victoriei. **Urmărind fidel evoluţia generală a tacticii fotbalistice, cele două maniere caracterizează însă pe Dinamo şi Steaua de ani şi ani, reprezentînd pentru fiecare calea unor frumoase succese în campionat.** Ca totdeauna, Dinamo a jucat acel fotbal realist şi forte ; cu o atentă blocare a culoarelor spre propria poartă şi mizînd pe pasele lungi, de contraatac, în care Dinu n-a fost deloc zgîrcit. A riscat enorm căpitanul dinamoviştilor, dar a avut şi satisfacţia de a-l fi pus în valoare pe Dumitrache în cîteva momente-cheie ale jocului. Duminică seara Dumitrache era cel de la Wembley, cel de la Guadalajara. El a revenit acolo unde toţi îl aşteptam de mult. Îi cerem să se ancoreze — prin trainice comportări de pregătire şi viaţă — pe acest pisc al formei de unde a absentat, vai, cît de mult ! Lucescu, Radu Nunweiller şi Deleanu au completat grupa „veteranilor“ care s-au dăruit fără rezerve pentru succes. Dintre tineri, Moldovan îl reprezintă pe acel jucător-filtru de acţiuni de care Dinamo avea atîta nevoie ; P. Nicolae e aspru şi bun meseriaş al postului ; Cavai s-a reîntîlnit cu Cavai dintr-o finală de cupă care l-a propulsat.

Steaua a avut nesansa să ajungă la meciul-derby fără trei oameni de bază. Atacul a suferit direct aceste trei absenţe. Năstase şi Iordănescu, primii doi golgeteri ai lotului, au lipsit înaintarea de forţa de penetraţie iar Pantea, singura extremă de la noi încă credincioasă dogmelor WM-ului, a văduvit compartimentul ofensiv al formaţiei antrenată de Valentin Stănescu de posibilitatea acelor atacuri prin învăluire. **Subliniem deci cu atît mai puternic reuşita liderului campionatului, care a contribuit în mod egal cu învingătoarea sa la reuşita spectacolului fotbalistic nr. 1 al acestui sezon.** Dumitru, Aelenei, Tătaru — acest trio de tineri sau foarte tineri — plus Voinea, Sătmăreanu, Ciugarin, Vigu, Negrea au dăruit, generoşi, talentul şi forţele lor unei ciocniri care a întrunit unanimitatea aprecierilor şi a văzut cei peste 30 000 de oameni de pe stadionul „23 August“, aplaudînd în mai multe rînduri, cald, la unison, frumuseţea fazelor. Cînd vom mai trăi asemenea momente la un meci de campionat?

I.M.U.M. – SPARTAK VARNA 2–2 (2–1)

Duminică, la Medgidia, a avut loc meciul amical între formaţia de divizia C **I.M.U.M.** şi **Spartak Varna**, din prima divizie a Bulgariei. Jocul a fost frumos şi s-a încheiat cu scorul de 2—2 (2—1). Au marcat : Coman (min. 15) şi Catrina (min. 43), respectiv Kiriakov (min. 13) şi Kolev (min. 89).

R. AVRAM, coresp.

JUNIORII, ÎN PREAJMA MECIULUI CU IUGOSLAVIA

„Să-i ajutăm, să-i încurajăm. Sînt doar nişte copii !“

● „Lecţia“ predată de fostul portar al C.C.A.-ului, Ion Voinescu, într-una din camerele hotelului „23 August“ ● Evoluţie bună în partida cu Unirea Tricolor ● Nici cu poarta goală ! Atunci cînd ?

Pe unul din terenurile din complexul sportiv „23 August“, lotul naţional de juniori a efectuat, sîmbătă, un nou antrenament din suita celor programate în vederea unei bune pregătiri pentru partida cu Iugoslavia, de duminică. În lipsa antrenorului principal, **prof. C. Ardeleanu** — plecat la Belgrad pentru a urmări meciul dintre selecţionatele Iugoslaviei şi Greciei, partenerele echipei noastre în grupa respectivă a preliminariilor turneului U.E.F.A. — şedinţa de pregătire a fost condusă de **Ion Voinescu,** antrenorul secund. Antrenamentul a decurs — firesc — în bune condiţiuni. Totuşi, ceva nu i-a plăcut fostului portar al naţionalei. Seara i-a chemat la el, într-una din camerele hotelului din acelaşi complex sportiv, pe Răducanu, Chivu, Ciurea, Balaci, Şumulanschi, Naghi, pentru a sta puţin de vorbă cu ei. Le-a explicat, în cîteva cuvinte, motivele nemulţumirii sale ; nemulţumire cauzată, în mare măsură, şi de jocul foarte slab etalat în partida de verificare de vineri, cu Rapid — juniori. A accentuat apoi asupra modului cum trebuie privită şi abordată dificila partidă cu Iugoslavia, vorbindu-le despre dîrzenie, ambiţie, curaj, încredere şi hotărîre ; despre siguranţă, calm şi dăruire, atribute care n-au lipsit naţionalei României, în acel memorabil meci din 1956, de la Belgrad, în care fiecare jucător român a luptat exemplar. A fost, în fond, o veritabilă lecţie despre modul cum o echipă trebuie să-şi apere şansele, să joace pentru culorile sale. „Lecţia“ s-a încheiat cu relatarea mai multor întîmplări cu tîlc din viaţa de jucător, atît de bogată, a unuia dintre cei mai mari portari ai noştri. După care Voinescu a... sunat stingerea : „Gata, la culcare, mîine avem meci !“.

Era vorba de penultima partidă de verificare susţinută cu Unirea Tricolor, duminică dimineaţa, pe Giuleşti. N-a jucat braşoveanul Naghi, uşor accidentat. A reintrat, însă, Chivu care nu jucase vineri. Debutul meciului a fost nefavorabil juniorilor-tricolori. Au greşit, complicîndu-se inutil, Serafim, Agiu, Ciurea, Balaci. Voinescu s-a apropiat de tuşă, întrebîndu-i destul de calm : „Ce-i cu voi ? Una vorbim şi alta facem ?“.

Şi vinovaţii l-au ascultat. Parcă s-au scuturat de un vis urît. Echipa a început să joace cu adevărat. Începînd de la mezinul lotului, Balaci, şi terminînd cu... dificilul Răducanu. În repriza a doua, mai ales, naţionala de juniori a desfăşurat un joc apropiat pretenţiilor : sigur în apărare, cu un dispecer lucid la mijlocul terenului (Iuga), cu deschideri lungi pe extreme şi curse rapide ale acestora (Petrişor şi Vrînceanu), cu atacuri eficiente pe centru, unde Răducanu şi Şumulanschi au executat spectaculoase un-doi-uri. Totul ar fi fost în regulă dacă şi acest controversat Marcel Răducanu s-ar fi hotărît să şuteze măcar atunci cînd a rămas doar cu portarul în faţă sau chiar cu... poarta goală ! În partida cu Unirea Tricolor, de trei ori s-a aflat în astfel de situaţii şi nu s-a lăsat pînă n-a... ratat !

Doi dintre componenţii actualului lot de juniori : Ilie Balaci *(mezinul echipei, născut la 13.IX.1956)* şi Mircea Chivu, *cel mai... virstnic dintre membrii lotului (născut la 21.VIII.1954). Întîmplarea face ca ambii să fie coechipieri şi la tineret-rezervele Universităţii Craiova*

Foto : Th. MACARSCHI

După meci am discutat cu antrenorul Voinescu.

„Aşa ar trebui să joace şi duminica viitoare, cu Iugoslavia — ne-a spus acesta. **Adevărul este că cei mai mulţi dintre juniori sînt talentaţi, au bunăvoinţă, vor să se comporte bine în teren. Mai au însă foarte multe de învăţat. Iată, cazul lui Serafim. Nu ştie cînd să degajeze, şi în special, unde să degajeze. Răducanu şi Şumulanschi răspund mai bine, cred eu, sarcinilor ce revin atacanţilor centrali. Cu indispensabila condiţie ca să şuteze la poartă, din orice poziţie ! În sfîrşit, consider că Iuga este mult mai util la mijlocul terenului, fiind singurul capabil să rezolve, măcar parţial, problemele coordonatorului de joc. Ah da, şi încă ceva. Jucătorii au nevoie de o mobilizare mai mare pentru examenul de duminică. Ei simt nevoia unei încurajări permanente. Doar sînt nişte copii, zău aşa !...“**

Indiscutabil, Ion Voinescu are dreptate. Discuţia, de sîmbătă seara, cu Naghi, Răducanu, Chivu şi ceilalţi juniori şi sfaturile utile date, de pe tuşă, în tot timpul meciului de verificare cu Unirea Tricolor, au făcut parte, desigur, din acel plan de mobilizare şi încurajări indispensabile unor jucători atît de tineri ca Balaci şi Agiu care încă n-au împlinit 16 ani ! Despre acelaşi lucru ne vorbise, înainte de a pleca spre Belgrad, şi antrenorul principal al lotului, C. Ardeleanu.

Laurenţiu DUMITRESCU

CAMPIONATUL ECHIPELOR DE TINERET — REZERVE

1.	„U“ CLUJ	12	8	2	2	27—9	18
2-3.	Petrolul	12	6	4	2	19—12	16
2-3.	Dinamo	12	6	4	2	19—12	16
4.	U.T.A.	12	6	3	3	12—8	15
5.	Univ. Craiova	12	6	2	4	21—17	14
6.	Sp. stud.	12	5	4	3	16—14	14
7.	Farul	12	6	1	5	19—18	13
8.	Steaua	12	5	2	5	32—15	12
9.	C.S.M. Reşiţa	12	4	4	4	13—16	12
10.	Steagul roşu	12	4	2	6	12—13	10
11.	F. C. Argeş	12	4	2	6	11—13	10
12.	C.F.R. Cluj	11	4	2	5	15—19	10
13.	Jiul	12	3	3	6	14—26	9
14.	A. S. Armata	12	2	4	6	10—25	8
15.	Rapid	12	3	1	8	14—25	7
16.	S C. Bacău	11	2	2	7	20—32	6

OBIECTIVITATE INCONSECVENTĂ

În urmă cu cîteva zile, comisia de disciplină a F.R.F., întrunită în şedinţă extraordinară, a luat în discuţie abaterile de la conduita impusă de regulament, din jocurile celei de a XI-a etape a Diviziei A. Printre acestea şi cazurile „în premieră“, ca să spunem aşa, a doi dintre jucătorii consideraţi, pînă acum, ca fiind exemple de corectitudine şi fair-play. Este vorba de **Pantea** de la Steaua şi de **Bölöni** de la A.S.A. Tg. Mureş.

Referindu-se mai întîi la primul caz, acela al lui Pantea, menţionăm că el s-a făcut vinovat de lovirea intenţionată a adversarului, într-un moment în care jocul era oprit. Gestul reprobabil şi cu totul neobişnuit pentru jucătorul stelist, a fost văzut nu numai de publicul prezent pe „23 August“, ci şi de multe alte zeci de mii de telespectatori, care au urmărit partida Steaua — F.C. Argeş în faţa micilor ecrane. Sancţiunea ? Pe teren, arbitrul **M. Rotaru** i-a „oferit“, cu clemenţă, cartonaşul galben. La comisia de disciplină abaterea a fost pedepsită, în condiţiile unor circumstanţe atenuante, cu **numai o singură etapă de suspendare !**

Cazul nr. 2, petrecut la Arad. În min. 80 al întîlnirii U.T.A. — A.S.A., după un avertisment colectiv dat formaţiei din Tg. Mureş pentru „tragere de timp“, Bölöni a trimis, în mod intenţionat, mingea în aut lateral, după ce se fluierase întreruperea jocului, pentru executarea unei lovituri libere. Sancţiunea ? În teren, o asemenea infracţiune, banală am zice, a fost pedepsită cu exagerată severitate de arbitrul **C. Petrea** cu un cartonaş roşu (!), într-un moment în care echipa din Tg. Mureş făcea eforturi, disperate aproape, pentru a rezista forţei ofensive a gazdelor. La comisia de disciplină — unde au fost luate în considerare şi unele elemente, aşa zise agravante, parte dintre ele destul de aproximative, ca : refuzul de a părăsi terenul, intenţia de a brusca pe unul din tuşieri sau atitudine ireverenţioasă faţă de arbitrul de centru — lui Bölöni i s-au dat, ca „răsplată“, **patru etape de suspendare !**

Iată aşadar, faţă în faţă, două cazuri pentru care măsurile aplicate în teren, ca şi în cazul comisiei de disciplină, ni se par alături de principiile obiectivităţii şi echităţii. Şi, cînd spunem acest lucru, ne referim şi la graba puţin obişnuită, cu care s-a trecut la aplicarea unor sancţiuni, **fără o prealabilă analiză a faptelor.** Ca să nu mai vorbim de procedeul, destul de bizar, de a judeca **în lipsă** şi de a lua măsuri (cazul Bölöni) **fără a asculta părerea şi poziţia celor în culpă.**

Şi, dacă aşa stau lucrurile, se pare că, pe undeva, în balanta destinată să asigure dreapta apreciere a faptelor s-au strecurat şi unele unităţi de măsură sub baremul justiţiei depline. Cea ce nu-i deloc în folosul spiritului de sportivitate şi al fotbalului.

Mihai IONESCU

ÎN ATENŢIA PARTICIPANŢILOR DE LA TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO DIN 21 NOIEMBRIE

Tragerea excepţională Loto de astăzi va avea loc la Bucureşti în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18.30. Tragerea va fi radiodifuzată iar panoul cu rezultate va fi televizat în cursul serii.

● Depunerea biletelor cîştigătoare se va face pînă în ziua de sîmbătă 25 noiembrie 1972, la ora 13, în oraşele reşedinţă de judeţ şi pînă în ziua de vineri 24 noiembrie 1972, la ora 13 în celelalte localităţi.

● Omologarea premiilor se va efectua în ziua de **joi 30 noiembrie** 1972.

● Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteţi procura biletele pentru tragerea Pronoexpres de mîine miercuri 22 noiembrie 1972, tragere ce va fi televizată direct din Studioul de Televiziune cu începere de la ora 18.35.

La această tragere şi în continuare la toate tragerile din luna noiembrie a.c. participanţii pot opta — în cadrul sumei cîştigate — la un autoturism DACIA 1300 şi eventuala diferenţă în numerar sau la întreg premiul în bani.

PRONOEXPRES

CÎŞTIGURILE TRAGERII DIN 15 NOIEMBRIE 1972 :

Extragerea I : Cat. 1 : 1,25 variante a 100 000 lei ; Cat. 2 : 3,45 a 23 042 lei ; Cat. 3 : 24,85 a 3 199 lei ; Cat. 4 : 68,75 a 1 156 lei ; Cat. 5 : 171,30 a 464 lei ; Cat. 6 : 5 179,95 a 40 lei.

REPORT CATEGORIA 1 : 833 138 lei.

Extragerea a II-a : Cat. A : 1 variantă (25%) a 100 000 lei ; Cat. B : 13,20 a 7 384 lei ; Cat. C : 40,25 a 2 422 lei ; Cat. D : 2 165,90 a 60 lei ; Cat. E : 147,60 a 200 lei ; Cat. F : 2 943,25 a 40 lei.

REPORT CATEGORIA A : 79 283 lei.

Premiile categoria 1 (100%) şi A (25%) au fost obţinute de BARBU AURELIAN şi respectiv NICOLAE POPESCU, ambii din Bucureşti, care cîştigă cîte 100 000 lei în numerar sau 1 autoturism „Dacia 1300“ plus diferenţa în bani.

Rubrică redactată de LOTO PRONOSPORT